

Škoda, způsobená trestným činem zpronevěry (podvodu)

Předpokládá-li leasingová smlouva převod vlastnictví k předmětu leasingu na nájemce a výše leasingových splátek je určena též s ohledem na tuto skutečnost, pak v takovém případě je škodou způsobenou trestným činem zpronevěry (podvodu) hodnota předmětu leasingu v době spáchání činu určená podle hledisek stanovených v ustanovení § 89 odst. 12 tr. zák., od níž se odečte ta část tzv. akontace a uhrazených leasingových splátek, která představuje čisté splátky na pořizovací cenu předmětu leasingu, ovšem pouze v rozsahu odpovídajícímu snížení hodnoty pronajaté věci v době spáchání činu oproti hodnotě v době jejího převzetí pachatelem na základě leasingové smlouvy.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 3 Tdo 203/2004, ze dne 24.3.2004)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání dovolání podané A. K., proti usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 359/2003 ze dne 12. 8. 2003, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 6 T 191/2002 a rozhodl podle § 265k odst. 1, 2 a § 265l odst. 1 trestního řádu tak, že usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 359/2003 ze dne 12. 8. 2003 a rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 191/2002 ze dne 28. 4. 2003, se zrušují, a to v bodě 1) citovaného rozsudku i v navazujících trestech a výrocích o náhradě škody, a to podle § 265k odst. 2 poslední věta trestního řádu i ve vztahu k obviněnému M. O. Současně se zrušují i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Městskému soudu v Brně se příkazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 191/2002 ze dne 28. 4. 2003, byl A. K. uznán vinným trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2 trestního zákona (dále jen tr. zák.), a to pod bodem 1.) citovaného rozsudku, zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. pod bodem 2.) citovaného rozsudku a křivého obvinění podle § 174 odst. 1 tr. zák. pod bodem 3.) citovaného rozsudku, přičemž tehdy spoluobžalovaný M. O. byl pro stejný skutek uvedený pod bodem 1.) citovaného rozsudku uznán vinným trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. Pro uvedené trestné činy byl dovolatel odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody, který mu byl podmíněně odložen a k trestu peněžitému s příslušným náhradním trestem odnětí svobody pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Spoluobžalovanému M. O. byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody a soud také rozhodl o náhradě škody.

O odvolání, které dovolatel i spoluobžalovaný O. proti tomuto rozsudku podali, rozhodl ve druhém stupni Krajský soud v Brně usnesením sp. zn. 4 To 359/2003 ze dne 12. 8. 2003 tak, že podle § 256 tr. ř. odvolání obžalovaných zamítl.

Shora citované usnesení Krajského soudu v Brně napadl A. K. dovoláním podaným prostřednictvím svého obhájce, včas a za splnění dalších zákonem pro podání dovolání vyžadovaných náležitostí, když výrok učiněný Krajským soudem v Brně napadl v celém rozsahu. Za dovolací důvod označil ten, který je vymezen v ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu (dále jen tr. ř.). V důvodech tohoto mimořádného opravného prostředku poukázal dovolatel na to, že byl uznán vinným i trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., kdy podle výroku o vině z rozsudku soudu prvního stupně společně s M. O. dne 5. 12. 2000 v B. ulici P. v pobočce G. C. L., a. s. po předchozí vzájemné dohodě uzavřel s touto akciovou společností dodatek k leasingové smlouvě, dle které měl v nájemném užívání osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia 1,9 Tdi SLX, kdy podle takto uzavřeného dodatku došlo ke změně původního nájemce vozidla, tedy dovolatele, na nového nájemce J. R., přičemž za tohoto J. R. se vydával právě M. O., který za tím účelem užil a prokazoval se padělaným občanským průkazem znějícím na jméno J. R., o čemž dovolatel věděl a po této změně leasingového nájemce ani dovolatel, ani O. dále nehradili žádné další měsíční splátky ve výši po 10.331,-

Kč, přičemž časová hodnota předmětného motorového vozidla k datu 5. 12. 2000 činila 327.000,- Kč a svým jednáním tak způsobili G. C. L., a. s. se sídlem P., škodu ve výši 327.000,- Kč. V souvislosti s takto formulovanou tzv. skutkovou větou citovaného rozsudku poukázal dovolatel zejména na to, že nezbytnou součástí skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák. je také způsobení škody na cizím majetku a jejího rozsahu. V tomto směru však má za to, že v prvoinstančním rozhodnutí takto nebyly zachyceny v popisu skutku pod bodem 1) v jeho výroku o vině přesně všechny skutkové okolnosti tak, aby jimi byly pokryty zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., jehož spácháním byl dovolatel shledán v citovaném rozhodnutí vinným. Poukázal na samotný popis uvedeného skutku, kdy se uvádí, že „ani jeden z obžalovaných dále nehradil žádné další měsíční splátky ve výši po 10.331,- Kč“ s nesouvisejícím odkazem na skutečnost, že „časová hodnota předmětného motorového vozidla k datu 5. 12. 2000 činila 327.000,- Kč“ a že tedy právě tato částka představuje výši způsobené škody. Z žádného místa popisu skutku pod bodem 1) výroku o vině rozhodnutí soudu prvního stupně nelze potom dovodit proč je způsobená škoda odvozena právě z časové hodnoty předmětného vozidla, kteréžto pochybení nebylo odstraněno ani v řízení odvolacím. S ohledem na uvedené proto navrhl, aby dovolací soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 8. 2003, sp. zn. 4 To 359/2003 a přikázal mu podle § 265l odst. 1 tr. ř., aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

K takto podanému dovolání se písemně vyjádřil státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, který po rekapitulaci případu uvedl, že případné nejasné zjištění poškozeného subjektu nelze jako námitku akceptovat, když takové zjištění je z rozhodnutí obou soudů patrné. K námitce vznesené dovolatelem stran výše způsobené škody pak uvedl, že v této části je na místě podanému dovolání přisvědčit. Poukázal v této souvislosti na to, že soudy obou stupňů v projednávané věci nerespektovaly ustálenou soudní praxi, přičemž zmínil stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2002, sp. zn. Tpjn 304/2001, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 6/2003 ze kterého je patrné, že jednáním pachatele, který v rozporu s obsahem tzv. leasingové smlouvy nakládá s věcí, která je předmětem takové smlouvy, zejména tak, že ji převede na někoho jiného, je možno naplnit znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry podle § 248 tr. zák., potažmo trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák. Pokud leasingová smlouva předpokládá převod vlastnictví k předmětu leasingu na nájemce a výše leasingových splátek je určena též s ohledem na tuto skutečnost, pak v takovém případě je škodou způsobenou trestným činem hodnota předmětu leasingu v době spáchání trestného činu, určená podle hledisek stanovených v § 89 odst. 12 tr. zák., od níž se odečte ta část akontace a uhrazených leasingových splátek, která představuje čisté splátky na pořizovací cenu předmětu leasingu, ovšem pouze v rozsahu odpovídajícímu snížení hodnoty pronajaté věci i v době spáchání činu oproti hodnotě v době jejího převzetí pachatelem na základě leasingové smlouvy. V dané věci se však oba soudy spokojily při zjišťování způsobené škody A. K. a M. O. pouze se závěry znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, který určil časovou hodnotu vozidla k okamžiku spáchání trestného činu s tím, že nevzaly v potaz již zaplacené splátky a tzv. akontaci a pokud tyto soudem prokázané částky také tento neodečetl od časové hodnoty předmětu leasingu, nezjistil tak správnou výši škody způsobené trestnou činností a neměl tak dostatečný podklad pro výrok o vině trestnými činy podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. a zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. Takové pochybení má za následek nejen teoreticky chybný výrok o vině, když do úvahy přichází jiná právní kvalifikace trestného činu obviněných (pro ně příznivější), nýbrž se promítá i do výroku o trestu a do výroku o náhradě škody. Vznikly takto pochybnosti o správnosti právní kvalifikace skutků, jejichž spáchání je obviněným kladeno za vinu, když soudy v posuzované věci náležitě nezjistily v čem měla spočívat škoda jako obligatorní znak trestného činu, což je vada podřaditelná pod dovolací důvod ve smyslu § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Tím, že odvolací soud nevyhověl odvolání obviněných, přestože odvoláním napadené rozhodnutí trpělo vadou podřaditelnou pod ustanovení § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., byl naplněn i dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. S poukazem na uvedené proto navrhl, aby dovolací soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 359/2003 ze dne 12. 8. 2003, jakož i jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 191/2002 ze dne 28. 4. 2003 a podle § 265k odst. 2 věty druhé tr. ř. zrušil i další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále, aby podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Městskému soudu v Brně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Konečně, vzhledem k tomu, že popsaná hmotně právní vada se týká nejen dovolatele, nýbrž ve skutku popsáném pod bodem 1) rozsudku soudu prvního stupně i M. O., který dovolání nepodal, navrhl z titulu beneficia cohaesionis, zakotveného v řízení o dovolání v ustanovení § 265k odst. 2 věta třetí tr. ř., aby Nejvyšší soud v souladu s citovanou zásadou rozhodl i ve vztahu k obviněnému O.

Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je dán v případech, kdy rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Uvedenou formulací zákon vyjadřuje, že dovolání je určeno k nápravě právních vad rozhodnutí ve věci samé, pokud tyto vady spočívají v právním posouzení skutku nebo jiných skutečností podle norem hmotného práva. V projednávané věci dovolatel spatřuje vady rozhodnutí v nesprávném výkladu hmotně právního ustanovení § 89 odst. 12 tr. zák., což mělo ovlivnit stanovení výše způsobené škody a v důsledku toho i následné právní posouzení skutku, které bylo na vytýkané vadě založeno. Z tohoto hlediska

je proto třeba považovat uplatněnou dovolací námitku ve vztahu k dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. za relevantní. Protože Nejvyšší soud neshledal žádný z z důvodů pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozhodnutí v potřebném rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející a dospěl k závěru, že podané dovolání je důvodné.

K projednávané tematice je na místě nejdříve obecně uvést, že cizím majetkem z hlediska zákonného znaku skutkových podstat trestných činů podvodu podle § 250 tr. zák., resp. zpronevěry podle § 248 tr. zák. se rozumí majetek (tj. souhrn všech majetkových hodnot - kromě věcí, též pohledávky a jiná majetková práva a jiné penězi ocenitelné hodnoty), který nenáleží pachateli, příp. nenáleží výlučně jemu. Škoda na takovém majetku je představována újmou majetkové povahy (tedy újmou vyčíslitelnou v penězích). Jde přitom nejen o zmenšení tohoto majetku v důsledku činu pachatele, nýbrž za škodu lze pokládat i to, o co by, nebýt protiprávního jednání pachatele, byla jinak hodnota tohoto majetku důvodně zvětšena. Kriteria pro výklad pojmu škody nikoli malé jsou obsažena v ustanovení § 89 odst. 11 tr. zák. (ve znění novely zákona č. [265/2001](#) Sb.), přičemž při stanovení výše škody se vychází podle § 89 odst. 12 tr. zák. z ceny, za kterou se věc, která byl předmětem útoku, v době a místě činu obvykle prodává. Teprve nelze-li takto výši škody zjistit, vychází se z účelně vynaložených nákladů na obstarání stejné nebo obdobné věci nebo uvedení v předešlý stav.

K vlastnímu stanovení výše škody způsobené zpronevěrou nebo podvodem v souvislosti s tzv. leasingovou smlouvou považuje Nejvyšší soud za vhodné zdůraznit, že soudní praxe se ustálila na tom, že východiskem pro stanovení výše škody je cena, za kterou se věc, která je předmětem leasingu a kterou nájemce trestným činem získal, v době a na místě činu obvykle prodává (tj. prodejní cena této věci zjištěná postupem podle § 89 odst. 12 tr. zák.), a nikoliv tzv. leasingová cena této věci (tj. částka, kterou by nájemce byl povinen zaplatit v souladu s leasingovou smlouvou souhrnem všech splátek, včetně akontace a dalších plateb za celou dobu nájmu). K tomuto správnému závěru lze dodat, že leasing není prodejem věci na splátky, kdy kupující se stane vlastníkem věci ještě před zaplacením celé kupní ceny. Leasingové splátky tedy nepředstavují splátky na kupní cenu pronajaté věci, ale nájemce jimi uhrazuje nejen náklady pronajímatele na pořízení předmětu leasingu, ale i další náklady (např. pojištění věci, úroky) a přiměřený zisk leasingové společnosti, proto také souhrn leasingových splátek nevyjadřuje hodnotu předmětu leasingu. Zvláštní povahou leasingové smlouvy, která předpokládá převod vlastnictví k pronajaté věci na nájemce (s ohledem na to je konstruována i výše leasingových splátek), je odůvodněn závěr, že způsobenou škodou není celá skutečná hodnota trestným činem získané věci zjištěná postupem podle § 89 odst. 12 tr. zák.

Podle názoru Nejvyššího soudu je škodou způsobenou pachatelem trestného činu zpronevěry podle § 248 tr. zák., resp. podvodu podle § 250 tr. zák. v takovém případě hodnota věci v době činu stanovená podle hledisek § 89 odst. 12 tr. zák. snižena pouze o tu část akontace a zplacených leasingových splátek, které představují splátky na pořizovací cenu pronajaté věci (tedy cenu za kterou leasingová společnost opatřila předmět leasingu). Jen o tyto částky je oproti zjištěné prodejní ceně nižší škoda způsobená pronajímateli a jen tyto platby se vztahují k hodnotě věci pronajaté na základě specifické (leasingové) smlouvy. O platby, které jsou úhradou jiných nákladů pronajímatele (např. náklady jeho pojištění, úroky vázící se na opatření předmětu leasingu, ale i přiměřený zisk leasingové společnosti), nelze výši způsobené škody snižovat. V tomto směru lze odkázat i na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu (např. rozhodnutí pod sp. zn. 5 Tz 245/2000, sp. zn. 3 Tz 95/2001, sp. zn. 3 Tdo 692/2002). Dne 30. 10. 2002 také přijalo trestní kolegium Nejvyššího soudu pod sp. zn. Tpjn 304/2001 stanovisko publikované pod č. 6/2003 soudních rozhodnutí a stanovisek k rozhodovací činnosti soudů ohledně výkladu ustanovení § 89 odst. 12 tr. zák. ve vztahu k trestnému činu zpronevěry podle § 248 tr. zák., pokud škoda měla být způsobena přisvojením si věci svěřené tzv. leasingovou smlouvou, které lze samozřejmě analogicky užít v těchto souvislostech i u trestného činu podvodu podle § 250 tr. zák. V uvedeném stanovisku byl formulován závěr, že předpokládá-li leasingová smlouva převod vlastnictví k předmětu leasingu na nájemce a výše leasingových splátek je určena též s ohledem na tuto skutečnost, pak v takovém případě je škodou způsobenou trestným činem zpronevěry (podvodu) hodnota předmětu leasingu v době spáchání činu určená podle hledisek stanovených v ustanovení § 89 odst. 12 tr. zák., od níž se odečte ta část tzv. akontace a uhrazených leasingových splátek, která představuje čisté splátky na pořizovací cenu předmětu leasingu, ovšem pouze v rozsahu odpovídajícím snížení hodnoty pronajaté věci v době spáchání činu oproti hodnotě v době jejího převzetí pachatelem na základě leasingové smlouvy.

V projednávané věci jak z napadeného usnesení Krajského soudu v Brně, ale i z rozsudku Městského soudu v Brně vyplývá, že se tyto soudy shora uvedenými zásadami neřídily, neboť výši škody stanovily bez dalšího pouze na základě posudku znalce, jenž vycházel z pořizovací hodnoty předmětu leasingu, kterou snížil vzhledem k jeho předpokládanému opotřebení, čímž dospěl k aktuální ceně v době spáchání činu. Oba soudy tedy nevzaly v úvahu specifickou povahu leasingové smlouvy, jež v posuzovaném případě předpokládala převod vlastnictví pronajaté věci na nájemce, když součástí smlouvy je i ustanovení o povinnosti nájemce zaplatit zálohu na leasingové splátky a dále

ustanovení o splátkách směřující k právu na odkoupení pronajatých věcí. Součástí smlouvy je i ustanovení o povinnosti nájemce zaplatit zálohu na leasingové splátky (akontaci) a dále ustanovení o jednotlivých splátkách.

Pokud tedy dovolatel na podkladě dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. namítá, že stran trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., kterým byl shledán vinným, že rozhodnutí obou soudů bylo založeno na nesprávném, resp. neúplném výkladu hmotně právního ustanovení § 89 odst. 12 tr. zák. a v důsledku toho mělo dojít i k vadnému právnímu posouzení skutku právě jako uvedeného trestného činu podvodu, je tato námitka s ohledem na závěry Nejvyššího soudu zmíněné shora opodstatněná.

Nejvyšší soud proto shledal dovolání A. K. na základě popsaných skutečností důvodným. To však pouze co se týče trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák., když se jedná o skutek popsaný ve výrokové části citovaného rozsudku soudu prvního stupně (pod bodem 1), když námitky obsažené v dovolání A. K. směřovaly výhradně pouze proti uvedenému skutku, resp. trestnému činu, který v něm soudy shledaly (§ 265f odst. 1 tr. ř., § 265i odst. 3 věta první tr. ř.). Za tohoto stavu zrušil podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. napadené usnesení Krajského soudu v Brně sp. zn. 4 To 359/2003 ze dne 12. 8. 2003 v celém rozsahu a rozsudek Městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 191/2002 ze dne 28. 4. 2003 v části týkající se trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. obsažené ve skutkové i právní větě citovaného rozsudku pod bodem 1). S poukazem na ustanovení § 265k odst. 2 tr. ř., když dovolací soud zrušil oddělitelnou část uvedeného rozhodnutí o vině, zrušil zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, v dané věci takto zrušil i výrok o náhradě škody. V rámci tohoto výroku zrušil takto též všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Vzhledem k tomu, že se shora popsaná hmotně právní vada týká nejen dovolatele A. K., nýbrž v relevantní části skutku popsaného pod bodem 1) rozsudku soudu prvního stupně (trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák.) i obviněného M. O., který dovolání nepodal, zrušil v uvedeném rozsahu citovaná rozhodnutí i ve vztahu k M. O. při respektování zásady beneficio cohaesionis (§ 265k odst. 2 věta třetí tr. ř.). Je totiž nepochybné, že z hlediska ustanovení § 261 tr. ř. prospívá důvod, z něhož rozhodl dovolací soud ve prospěch A. K. také M. O. a proto rozhodl též v jeho prospěch.

V novém řízení se Městský soud v Brně bude muset věci znovu zabývat v intencích rozhodnutí Nejvyššího soudu, přičemž při svém rozhodování bude vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším soudem k výkladu uvedených relevantních hmotně právních otázek a bude povinen provést níže uvedená doplnění (§ 265s odst. 1 tr. ř.).

Při stanovení výše způsobené škody takto bude zapotřebí zjistit, jaká část zaplacené akontace a dalších jednotlivých leasingových splátek představuje splátky na pořizovací cenu předmětu leasingu (popř. i zálohu na kupní cenu pro případ převodu vlastnického práva k pronajaté věci), neboť pouze o tuto část leasingových plateb se snižuje výše způsobené škody. Rozhodující přitom bude obsah leasingové smlouvy, ze které zpravidla bude vyplývat vztah akontace a leasingových splátek k pořizovací ceně předmětu leasingu (tj. skladba leasingových splátek). Z leasingové smlouvy bude možno např. zjistit poměr pořizovací ceny (hodnoty) předmětu leasingu v době jejího uzavření a celkového součtu všech leasingových plateb za dobu trvání leasingu (tzv. leasingová cena) a takto vypočtený (či ve smlouvě stanovený) koeficient se pak použije na stanovení té části dosud (tj. v době spáchání činu) zaplacených leasingových splátek (včetně akontace), o které se sníží zjištěná prodejní cena (§ 89 odst. 12 tr. zák.) pronajaté věci. Přitom je nutno takto zjištěnou částku použít na snížení aktuální (prodejní) ceny pronajaté věci jen v takovém poměru, který odpovídá snížení hodnoty předmětu leasingu oproti době převzetí věci obviněným na základě leasingové smlouvy. Je třeba vzít v úvahu, že výše leasingových splátek je stanovena se zřetelem na hodnotu předmětu leasingu v době uzavření leasingové smlouvy (tj. v době převzetí pronajaté věci). Dlouhodobým pronájemem věci dochází ke snížení její hodnoty, což u některých předmětů leasingu může být podstatným, proto je nutno ve stejném poměru provést také redukci čistých leasingových splátek, včetně tzv. akontace. Takto například pokud by pořizovací cena předmětu leasingu představovala částku 800.000,- Kč a jeho aktuální (časová) cena v době spáchání činu zjištěná postupem podle § 89 odst. 12 tr. zák. činila 400.000,- Kč, pak se od částky 400.000,- Kč odpočte pouze polovina tzv. akontace a uhrazených leasingových splátek, představující čisté splátky na pořizovací cenu předmětu leasingu. Nebude-li možno zjistit rozložení leasingových splátek a akontace z obsahu příslušné leasingové smlouvy, popř. z vyjádření pronajímatele, nezbuďte než k posouzení této otázky vyžádat odborné vyjádření či znalecký posudek.

Jestliže takto zjištěná výše způsobené škody dosáhne v předmětné věci obou obviněných zákonem požadované hranice (srov. § 89 odst. 11 tr. zák. v návaznosti na ustanovení § 250 odst. 1 až 4 tr. zák.), dojde po formální stránce k naplnění buď základní nebo kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podvodu.

Další články:

- [Odškodnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Hodnocení důkazů](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výkon trestu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost](#)
- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)